

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Laurentius Ep. 14. Novembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

se fecisse, cum iis, qui neque unde persolvant, habent, pauperibus rem credidisset. Multum illi eam ob rem uxor negotii faceffivit. Sed huic identidem ille occinebat: neminem umquam quantumvis prodigum in egenos ad incitas redactum esse: plus dando accipi, quam dari: tutissimum ærarium esse, pauperum sinum: quod his detur, non donum sed mutuum esse: quantum dissolvere Superi differant, tantum fœnoris ad crescere: & quæ demum mercatura lucrosior possit esse, quam nummo cælum emere? Probavit hoc studium Numen, cum canistrum non magnum portentosam panum copiam, fons etiam merum dispensatori ministravit. Ad hæc positum in more habuit, concubiã nocte templum precandi causã petere, quod clausum aliquoties cum reperisset, nobiles illi Atrienses Cælites aperuerunt. Ille numquam non vel ad magnæ MATRIS vel FILII effigiem cernuus jacuit, pulchrã vicissitudine, nunc ab ubere, nunc à vulnere ebrius. Certè ad CHRISTI in crucem suffixi pedes in templo vitam posuit; cum illa Angelorum verba (*Gloria in excelsis DEO*) homines canerent. Sed ille hæc suavius cani ab ipsis Angelis scivit. *Ex Surio.*

Nihil est dignius, quam ut homo sit sui auctoris imitator, & secundum modum propria facultatis, divini sit operis exsecutor: nam cum aluntur esurientes, & vestiuntur nudi, nonne auxilium Dei manus explet ministri, & benignitas servi munus est Domini?
S. Leo serm. de Quadrag.

S. LAURENTIUS EP. 14. Novembris.

PARENTEM LAURENTII nostri fuisse ajunt Mauritium inter Hyberniæ proceres latissimè imperantem.

perantem. Ob id cum oculi Regi Dermicio dolerent, Mauritius fidei suæ obsidem in filio, quem natu minimum & charissimum habuit, animum dedit. Et poterat suavissima pueruli indoles barbarum licet cujusvis pectus expugnare. Unus Dermicius rex gratulatus sibi est, quod ægrè denique patri in filio posset facere. Quare innocentissimam animulam vinciri jubet, & in insulam desertam asportari, squalore & sordibus reo utique quàm obsidi similiorem. Subjecit ea res justas iræ faces Mauritio, ut è satellitio regio duodenas etiam ipse vinctos abduceret morituro filio, nisi in tempore hic redderetur, omnes uni parentaturos. Mitiùs proin habitus, & in sacrorum hominum sinu eductus Abbas Glindalacensibus, tum Dublinensibus Archiepif. datus, denique à Pont. ad omnem Hyberniam legatus est. Ergo omnium primò mores Canonicorum in pejus prolapsos ad Majorum regulam correxit, sui etiam severissimus censor. Nam corpus cilicio vestivit, & ter quotidie flagellari à familiari servulo voluit, carneque sibi, quoad vixit, interdixit. Interim ex egentibus numquam pauciores triginta quotidie convivas habuit, satis ipse jucundissimo hoc oculorum epulo pastus. Ultimò dum pacem pacisci inter Henricum Anglorum & Deriogum Hybernorum reges laborat, ab hoc Hyberniâ proscribitur, & in Nortmanniâ moritur. reperit in exilio patriam. Ex Lippeloo.

Multi simplices & humiles calos penetrant; nullus verò arrogans, quamvis artium liberalium polleat scientiâ, ad caeleste admittetur convivium, tantoq; gravioribus cruciabitur pœnis, quanto nequius donum Dei tractaverit. S. Laur. Justin. de Casto connub. c. 14.